

Č. 2438.

Vyvlastnění. — Stavební ruch: Ani podle zákona č. 45/1922 nemá majitel vyvlastněného pozemku právní nárok na náhradu v pozemcích.

(Nález ze dne 1. června 1923 č. 9187.)

Prejudikatura: Boh. 1047 adm.

Věc: Frant. a Marie B. ve V. (adv. Dr. Ant. Pijáček z Prahy) proti zemské správě politické v Praze o náhradu za vyvlastněné pozemky.

Výrok: Stížnosti zamítají se jako bezdůvodné.

Důvody: Dle nař. rozhodnutí zsp-é v Praze z 8. července 1922 vyřizujících odvolání st-lů jako majitelů vyvlastňovaných pozemků zůstalo v I. stolici vyslovené vyvlastnění dílců pozemků č. kat. 983 a 984 ve V. jednak pro stavbu stodoly manželů Jana a Marie J., jednak pro stavbu stodoly manželů Antonína a Růženy P. v platnosti, avšak na základě těchto odvolání byla z moci úřadu zrušena ta část nálezů ošp-é z 25. března 1922, ve které dána byla st-lům náhrada stejnou výměrou z pozemku č. kat. 1084 kat. obce V. jako zabranou půdou náležející firmě S. a ve které dále uloženo bylo vyvlastňovatelům, aby zaplatili stanovenou současně náhradu za tyto náhradní pozemky přímo uvedené firmě. Zároveň uloženo bylo nař. rozhodnutími první stolici, aby vydala dodatečně nález o náhradě peněžní za vyvlastněné pozemky.

O stížnostech podaných do obou těchto rozhodnutí uvážil nss toto:

Souhlasné stížnosti lze chápati jedině tak, že směřují pouze proti výroku zrušujícímu náhradu v pozemcích danou.

Proti vyvlastnění samému stížnosti přes popírání existence jeho zákonných podmínek nesměřují, poněvadž zároveň se zrušením naříkaných rozhodnutí domáhají se potvrzení nálezů vyvlastňovacích právě v zásadním výroku o náhradě, že má býti dána v pozemcích, což tedy předpokládá povolené vskutku vyvlastnění.

Kdyby však přes to bylo možno viděti ve stížnostech i potírání výroku vyvlastňovacího, překáželo by projednávání stížností v tomto bodu ustanovení § 5 zák. o ss, poněvadž otázka zákonnosti či nezákonnosti výroku vyvlastňovacího samotného nebyla ve správním řízení na spor vznesena a instančně řešena.

V nař. rozhodnutích výslovně se praví, že výrok o náhradě v pozemcích dané zrušuje se na základě odvolání st-lů z moci úřední.

Zrušení stalo se tedy z moci úřadu jeho dozorcí mocí.

Poněvadž se stížnost proti oprávnění žal. úřadu k tomuto kroku neobrací, nemá nss příčiny, aby se touto stránkou nař. rozhodnutí dále obíral a obmezuje se na jedinou výslovnou námitku stížnosti, že nesprávný jest právní názor žal. úřadu, jakoby z odst. 4 § 6 zák. o stavebním ruchu ze 27. ledna 1922 č. 45 Sb. strana neměla subjektivního nároku na náhradu v pozemcích a že proto je nař. rozhodnutí, rušící z toho důvodu vyvlastňovací náhradu v pozemcích danou, nezákonné.

Tato stížnost není však v zákoně odůvodněna.

Ještě za platnosti starého zákona o stavebním ruchu z 11. března 1921 č. 100 Sb. vyslovil nss v nálezu Boh. 1047 adm. právní názor, že ustanovení § 6, odst. 4 uved. zák. neposkytuje majiteli vyvlastněného pozemku právní nárok na náhradu v pozemcích.

Nový zákon o stav. ruchu č. 45 z r. 1922 má slovně týž odstavec na témž místě. Poněvadž ostatní obsah nového zákona k jinému výkladu tohoto předpisu podnětu nedává, trvá nss i po dobu účinnosti zákona č. 45 z r. 1922 na témž právním názoru a odkazuje dle § 44 j. ř. k důvodům téhož nálezu, jichž se ostatně nař. rozhodnutí samo přidrželo.

Následkem toho nelze v nař. zrušení náhrady v pozemcích dané oním právním názorem odůvodněné shledávati nezákonnost i dlužno zamítnouti stížnost jako bezdůvodnou.

Č. 2439.

Živnostenské právo. — Administrativní řízení: Rekurs, jenž nevyhovuje náležitostem předepsaným v § 116 c) živn. řádu, nelze uznati za recurs společensiva, způsobilý, aby se stal předmětem instančního rozhodování. Společenstvo nemá nároku, aby mu recurs takto nevyhovující byl vrácen k opravě.

(Nález ze dne 1. června 1923 č. 9610.)

Prejudikatura: Boh. 1145 adm.

Č. 2440.

Ochranné známky: I. § 1 známkové novely z roku 1895 sleduje účel zabrániti tomu, aby zápisem slov potřebných nebo vhodných k popisu výrobků nebo zboží jako známek bylo užívání slov takových omezováno ve prospěch jednoho podnikatele na úkor ostatních. — II. Jsou přípustny známky »Droserin« a »Spasmosan« pro farmaceutické výrobky?

(Nález ze dne 1. června 1923 č. 9664.)

Věc: Firma Adolf M. v Ú. proti ministerstvu obchodu (min. taj. Jan Frič) o ochranné známky.

Výrok: Naříkaná rozhodnutí se zrušují pro nezákonnost.

Důvody: — — — —

Nss založil svůj nález na těchto úvahách:

Již opět bylo v nálezech tohoto soudu vysloveno a odůvodněno, že podstatu předpisu § 1 známk. novely z roku 1895 sluší spatřovati v tom, že jím zákonodárce chtěl zabrániti tomu, aby zápisem slov potřebných nebo vhodných k popisu výrobků a zboží jako známek, bylo užívání slov takových omezováno ve prospěch jednoho podnikatele na úkor ostatních. V souhlase s tímto pojetím zákona je vykládati výraz »výhradný« uvedeného předpisu v ten rozum, že vylou-